

Největší poklad

Určeno pro 2-3 třídu ZŠ

Dobrý den,
Dnes si budeme povídat o největších pokladech na světě.
Když se řekne poklad, co si představíte??

*Aktivita: necháme děti napsat na lístek jejich představu a vhodíme do truhly.
(schválně jim radíme- telefon, hora zlata, auto...)*

Abychom se opravdu dozvěděli co je to poklad přeneseme se do kouzelného světa, světa čarodějek a čarodějnic- znáte takové příběhy?

Aktivita: děti jmenují pohádky, filmy kde vystupují čarodějnice

Já si dnes na pomoc vzala tuto knihu
Ukázka knihy Největší poklad od: Arcadia Lobata, nakl. THOVT, 2005

Ukázka str. 2

V zemi čarodějek, v čarodějnickém městě, vysoko ve skalách, si každých 400 let volí čarodějnice novou královnu. Stát se jejich královnou není vůbec jednoduché. Je třeba najít největší poklad.

K tomu jim má dopomoci tato věštba

***Není všechno poklad,
co se zlatem blyští,
kdo ho však najde a přinese,
královnou naší bude příští.***

***O volbě rozhodne právě to,
Co nelze koupit za zlato.***

A tak se zase jednou všechny čarodějky vydaly ten poklad hledat.
Také čarodějka Tiberie by se ráda stala novou královnou. Vyšvihla se na své koště a letěla. Její přítel, havran Emilio, letěl za ní.
Náhle se Tiberiino koště porouchalo a oni museli přistát na ostrově.
Havran Emilio začal hned naříkat, ale Tiberie odpověděla:
“ Tak nefňukej, Emilio! Už jsem to opravila, ještě štěstí, že tu byl ten ostrov, kde jsme mohli přistát.“

On to , ale nebyl skutečný ostrov, byla to spící velryba!!

Víte , jak vypadá velryba?? Tak mi ji zkuste namalovat- aktivita děti malují

Ukázka:

Jakmile velryba uslyšela hlasy, probudila se , mohutným skokem se ponořila a rychle plavala pryč. Tiberii a Emilia to vymrštilo do výšky (ukázat ilustraci str.6)

A malá čarodějka vykřikla:“Velryba, neuvěřitelné, pojd' rychle za ní poplaveme. *Co myslíte děti umí havran plavat??*

Str 8

„A jak asi?“ zeptal se havran. Ale čarodějnice řekla

***„ABRAKA DABRA! Vzduch či voda,
at' nadechnout se můžem znova!“***

S tímto zaklínadlem se Tiberie a havran ponořili do moře. V mořských hlubinách, tam, kam denní světlo nedosáhne , plavaly ryby, které zářily jako hvězdy.

Havran nadšeně vykřikl:“Podívej, jak se třpytí. To je náš poklad!“

Byl to ten pravý poklad??Co říkáte??

Proč ne? Necháme děti samostatně vymýšlet (na světle by nesvítily, je možné si je koupit, ...)

„Já žádné blýskavé ryby nechci, řekla Tiberie, já už vím kde poklad najdu, jen nesmíme tu velrybu spustit z očí. Velrybo!! Počkej!! Neuplav nám!!“

Ale velryba se o její volání nestarala a plavala dál.

Havran řekl:“ Počkej přeci, proč za ní plaveme, měli bychom hledat poklad!

Vidíš tu potopenou loď. Třeba je to pirátský koráb s drahocenným pokladem!!“

Tak co děti, pamatujete se na tu věštbu?Co bychom na takové lodi mohli najít?

A co z toho se nedá koupit za zlato?

Tiberie ho neposlouchala, chtěla pouze dohonit velrybu.

Plavali dlouho, až doplavali k zatopenému městu, které tu na mořském dnu spalo po dlouhá desetiletí.

„Tady musí být pokladů, minul Emilio, ale Tiberie odvětila:“Nemůžeme se zdržovat.Mohli bychom velrybu ztratit. Pospěš! Musíme dál!“

Bez povšimnutí minuli stromy z korálů a skály pokryté perletí.

Sledovali velrybu až do chladných vod u jižního pólu, ale to už byl havran rozzlobený: „Čarodějko, teď už toho mám vážně dost! Vysvětli mi proč tu velrybu hledáš, chceš ji snad ulovit?!“

Tak co , co si myslíte, proč to Tiberie dělá? Proč chce velrybu dohonit?

Necháme děti příběh dovymýšlet.

A pak ho dočteme

„Jak si něco takového můžeš myslet, řekla rozhořčeně, já bych přece žádné velrybě nemohla ublížit . Jen lidé je už po staletí loví a zabíjejí a proto je jich

dnes tak málo. Já s ní chci mluvit a poprosit ji, aby nám vyprávěla staré příběhy o moři. Pomysli jenom, jaké by to bylo krásné, kdyby se stala naší přítelkyní, vzali bychom ji s sebou do města čarodějek a všechno ji ukázali!!“

„Teď jsem to pochopil“, zvolal Emilio.

„Jenže nám uplavala,“ vzdychla čarodějka „ a už se nikdy nedozvíme, zda by se stala naší přítelkyní“

A vtom velryba vyplavala ze své skrýše za ledovcem. Všechno vyslechla.

„Ráda bych se stala vaší přítelkyní a šla s vámi, ale jak?“

„já vím jak na to“ zvolala Tiberie. „Zpátky poletíme. Emílio létat umí, protože je pták, já také umím létat, protože jsem čarodějka a pro tebe mám kouzelné zaklínadlo.

*Velryba umí ve vlnách skákat,
A teď může také vzduchem chvátat.*

A opravdu velryba vyskočila do výšky a letěla nad mořem.

Ale než doletí chci se vás zeptat, uměli byste vymyslet nějaké zaklínadlo na slovo velryba??

(tohle už vymyslely děti-

verliba je dobrý plavec ve vzduchu umí krásný tanec!

Čáry máry. Máme přání, at' velryba letí s námi!

Leť velrybo, leť a obleť celý svět!

Verlibo leď nad mořem teď!

Abraka dabraka velrybo leť, přes hory přes moře a to hned teď!)

A mezitím naši tři přátelé doletěli až do čarodějnického města. To se čarodějky divili..

A začal velký sněm.

Královna čarodějek si prohlížela všechny skvosty, které čarodějnice donesly a nakonec pravila:“ Čarodějky! Slyšte! Vše, co jste přinesly, si mohou za zlato koupit. Ale Tiberie s Emiliem našli něco výjimečného- **přítelkyni !**

A to je poklad , který se nedá nikde koupit.

Tímto se Tiberie stává naší novou královnou!!

A tak za oné kouzelné noci, v záři ohně, byla Tiberie slavnostně korunována královnou. A velryba jim vyprávěla staré příběhy o moři.

A jak to s poklady dopadlo u nás??

Otevřeme truhlu a přečteme co děti napsaly, pokud se našel někdo , kdo napsal kamarád, přítel , máma, sourozenec.....

Korunujeme ho na čarodějnickou královnu, pokud ne a máme čas můžeme rozdat lístečky znovu.

Zpracovala Jitka Sopperová, Městská knihovna Šumperk 7.9.2011